

[Maisted]

Af Sjællands Tidende den 9. februar fremgår det, at Gørlev menighedsråd har nedrevet avlsgården i Bakkendrup med tilladelse fra kirkeministeriet, men borgmesteren i Gørlev mener dog ikke, at skylden findes hos kirkeministeren, men derimod i kirkeministeriet.

Der henvises i øvrigt til Sjællands Tidende den 9. februar, side 17.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg kan oplyse hr. Maisted om, at jeg selvfølgelig som kirkeminister er ansvarlig for det, der sker i kirkeministeriets administration. Jeg har da heller ikke, hverken i ord eller handling, givet udtryk for noget som helst andet. Derimod kan jeg selvfølgelig ikke være ansvarlig for, hvorledes hr. Maisted måtte udlægge udtalelser af borgmesteren i Gørlev refereret i den avisartikel, hr. Maisted henviser til. Jeg skal da også for god ordens skyld understrege, at jeg ikke deler den opfattelse, borgmesteren dér er refereret for, nemlig at kirkeministeriet burde have en næse i den konkrete sag.

Jeg skal ikke gå ind i den konkrete sag, men jeg vil da godt benytte lejligheden til at beklage, at en misforståelse i kompetenceforholdet mellem landbrugsministeriet og kirkeministeriet har givet noget besvær for de lokale myndigheder. Disse problemer mellem de to ministerier er allerede blevet afklaret på et møde den 1. februar.

Maisted (FP):

Jeg takker for ministerens svar. Jeg er da meget tilfreds med, at ministeren altså ikke vil smye ansvaret af sig, sådan som hendes partifælle prøvede på at gøre i Sjællands Tidende ved at sige, at kirkeministeriet havde handlet utrolig arrogant i denne sag, men at det skam ikke var kirkeministerens fejl, for hun var blevet vildledt af sine embedsmænd. Jeg er tilfreds med, at ministeren selvfølgelig tager det fulde ansvar for, hvordan ministeriet fungerer.

Det, der yderligere er beklageligt, er, at man ikke fra ministeriernes side, hverken landbrugsministeriet eller kirkeministeriet, har påtalt skarpt nok – efter det, der fremgår af aviserne, Sjællands Tidende og de lokale blade – at menighedsrådet har tilsidesat en såkaldt § 17-beslutning i kommunalbestyrelsen. Jeg vil godt spørge ministeren, om hun

vil tage skridt til, at det bliver tydeliggjort, at man bliver nødt til at rette sig efter, hvad kommunalbestyrelserne vedtager i den slags sager.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Fra kirkeministeriets side er der efter min mening blevet foretaget det fornødne i denne sag. At man lokalt fortsat måtte have nogle problemer, mener jeg ikke det er min opgave at begynde at blande mig i, fordi der som sagt både fra landbrugsministeriets side og kirkeministeriets side er fundet en løsning i denne sag. Jeg tror, og jeg håber, at man kan finde – det ser også sådan ud – en lokal, rimelig forståelse i dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 631

11) Til *energiministeren* af:

Waldorff (VS):

»Ministeren bedes oplyse, til hvilken pris naturgassen vil blive solgt til Sverige.«

Waldorff (VS):

Dette spørgsmål er stillet, inden der blev denne diskussion om Swedegas' problemer med at overholde den aftale, der er indgået med D.O.N.G. Det er for så vidt uafhængigt af det, men spørgsmålet bliver måske lidt mere aktuelt, når nu de problemer, der er med svenskerne overholdelse af aftalen, kommer frem.

Min interesse i gasprisen har at gøre med, at der i vestegnskommunerne, i hvert fald teoretisk, eksisterer den mulighed, at man bruger gassen i decentrale kraftvarmeværker. Jeg er klar over, at det er ved at blive overhalet af den politiske virkelighed. Det er bl.a. oplyst af folk fra vestegnens kommuner, at hvis man kunne få gassen billigere, ikke nødvendigvis til samme pris som kul, men måske som fuelolie, så ville vestegnskommunerne hellere end gerne bruge gassen i decentrale kraftvarmeværker. Det er dér, diskussionen med Sverige kommer ind. Svenskerne har faktisk svært ved at overholde aftalen og ville helst være fri for den. Det ville betyde en mulighed for uden noget økonomisk tab at bruge gassen i decentrale kraftvarmeværker på vestegnen, og det ville samtidig betyde, at